

melse ind i denne Lov som i den gamle. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Behandling i et Udvalg ligesom forrige Gang.

H. Jensen: Da den højtærede Minister sluttede de Bemærkninger, hvormed han fremsatte dette Forslag, udtalte han sig ret skarpt om den Misfornøjelse, der er til Stede inden for Postvæsenet. Den ærede Minister sagde blandt andet: „Jeg lægger det høje Ting varmt paa Sinde, at komme disse Mennesker til Hjælp. Der hersker stor Misfornøjelse mellem dem, en Misfornøjelse, som jeg har ondt ved at dæmpe“, og han sagde længere nede i Slutningen, at naar Forholdet var saaledes, var det Statens Pligt at sørge for, at de bleve nogenlunde tilfredse. Naar den højtærede Minister udtalte sig saaledes, er det naturligt, at han stiller et saa betydeligt Forslag som det, han har gjort her, for at søge at dæmpe den Utilfredshed, der er til Stede, og det Forslag, der foreligger her, er jo i een Retning ret betydeligt, idet det kræver en forøget Merudgift af 631,000 Kr. til Postvæsenet. Det er jo ingen ren Klatskilling, og det forhøjer de Udgifter, der for Øjeblikket er til Postvæsenet, med omtrent $\frac{1}{4}$. Se vi efter, hvorledes Postvæsenet bærer sig, har Forholdet ifølge de Oplysninger, der gives her i Anmærkningerne, været det, at der i de sidste 5 Aar har været et gennemsnitligt Overskud af 434,400 Kr. aarlig, det vil sige, at Postvæsenet, hvis dette Forslag bliver til Lov, saaledes som det foreligger, i de nærmeste Aar vil give et Underskud af ca. 196,600 Kr., et Underskud, vi ikke kunne tænke os at oparbejde i Løbet af mangfoldige Aar. Der er derfor al Grund til at se lidt nøjere paa de Forslag, som den højtærede Minister kommer frem med, selv om man fuldt ud deler den Mening med Ministeren, at der virkelig hersker Nødstilstand inden for Postetaten. Jeg hører ikke til de Mennesker, som mene, at Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Jernbanerne skulle give Overskud. Jeg mener, at det gør ikke saa nøje, hvorledes disse samfundsnyttige Institutioner bære sig, og om der muligvis bliver et Underskud, men man bør alligevel stræbe hen efter, at Underskuddet ved disse Institutioner ikke bliver for stort. Noget Underskud kunde man være tilbøjelig til at se bort fra i Betragtning af disse Institutioners samfundsnyttige Værd, men Bestræbelsen maatte jo være tilnærmelsesvis at holde sig svævende om Balancepunktet. Den højtærede Mini-

ster har gjort et betydeligt Spring paa den anden Side af Balancepunktet, og det begrundet han i den Nødstilstand, der er inden for Postetaten. Det kan da være ganske interessant at undersøge, hvor den højtærede Minister mener, at Nødstilstanden egentlig er inden for Postetaten. Ser man paa dette Forslag, vil man finde, som det ogsaa blev berørt af den sidste ærede Taler, at de to øverste Lønningsklasser, d. v. s. for de Lønningsklassers Vedkommende, hvis Lønninger ere fra 2,000 til 6,000 Kr. foruden Alderstillæg og andre Tillæg, og hvis Løn altsaa for de allerflestes Vedkommende er ganske betydeligt over 2,000 Kr., er Stigningen ganske betydelig. Her ofrer den højtærede Minister en ganske betydelig Mængde Penge paa at forbedre Forholdene, og det ser jo altsaa ud til, at den højtærede Minister mener, at her er Nøden, og at det er her, man væsentlig skal afhjælpe den. Der foreslaas altsaa i Forslaget en Forhøjelse i Postvæsenets Udgifter paa 631,000 Kr.; til de store Embedsmænd, til Toppen af Etaten er der foreslaaet 225,500 Kr. Naar man tager i Betragtning, at denne Top jo kun omfatter faa Hundreder, om de i det hele taget kunne tælles i Hundreder, vil man forstaa, at det er en ganske betydelig Lønningsforhøjelse, der her finder Sted, at det er meget til hver. For at tage Toppen af Toppen, nemlig Generaldirektøren, har han ifølge den nuværende Lønningslov en Løn af 6,000 Kr., der kan stige til 7,600 Kr., medens han efter Forslaget begynder med 8,000 Kr. og med Alderstillæg kan stige til 9,600 Kr. Det er jo en ganske klar og skarp Forhøjelse af 2,000 Kr. kontant til denne ene Mand. Men Generaldirektøren er os ikke saa lidet dyrere end disse 2,000 Kr. Der er jo mange Maader at forbedre en Mands Arbejdskaar paa. Man kan jo give ham mere i Løn, og man kan ogsaa forkorte hans Arbejdstid ved at give ham mindre Arbejde. Her er Forholdet det, at samtidig med, at Generaldirektøren bliver indstillet til at faa 2,000 Kr. mere i Penge-løn, foreslaas det at tage en betydelig Del Arbejde fra ham. Der skal nemlig oprettes et 4de Kontor for de personelle Sager, hvor der skal ansættes en Kontorchef og en Fuldmægtig foruden det underordnede Personel. Det er altsaa atter en ganske betydelig Forhøjelse, der finder Sted ved, at man tager en Del Arbejde fra Generaldirektøren. Desuden skal der gives Bestillingstillæg til 2 Kontorchefer, 800 Kr. til hver, for at ekspedere en Del Sager,